

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 11 aprilie 2020, ora 19³⁰

Fr. Frank

Vă salut călduros pe toți, de aproape și de departe, în toată Europa și pe toate continentele. Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeuului nostru că El a creat o posibilitate ca toți de pe întregul pământ să poată asculta și urmări vestirea. Încă mai este valabil: „*Strânge-Mi poporul Meu, ca să asculte Cuvintele Mele*”. Și astăzi, peste tot unde suntem adunați, se împlinește ce este scris: „*acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor*”(Mat. 18:20). Și așa cum s-a cântat, fă ca Duhul Tău să cadă acum peste noi toți. Duhul Sfânt călăuzește în tot adevărul. Duhul Sfânt a inspirat Cuvântul sfânt, și doar prin Duhul Sfânt ne va fi descoperit Cuvântul.

Toți am înțeles că acum trăim într-un timp deosebit. Noi am aflat ce a produs schimbarea climatică, încălzirea globală, și acum vedem ce face acest corona virus. Este de neînțeles cum în șase săptămâni au murit peste o sută de mii de oameni. Iar întrebarea este următoarea: unde vor petrece ei veșnicia? Au fost ei pregătiți pentru a-L întâlni pe Domnul? Prin propovăduirea Evangheliei noi spunem oamenilor clar și deslușit că Domnul nostru Isus Hristos a murit pentru noi.

Noi am ajuns în timpul Paștilor. Scumpii mei frați și surori, stimați prieteni, în ultimii 68 de ani în fiecare zi de Vinerea Mare eu am participat la servicii divine și am predicat, în fiecare sâmbătă și duminică de Paști noi toți, ca adunare, am fost strânși împreună ca să ascultăm sfântul și prețiosul Cuvânt al lui Dumnezeu. Dar în acest an totul este altfel, și putem spune că timpul sfârșitului devine vizibil. Astăzi nu pot intra în toate aceste lucruri fiindcă vom vorbi despre lucrarea de răscumpărare isprăvită, de iertarea păcatelor și tot ce aparține de această temă principală.

Scumpii mei frați și surori, noi nu închidem ochii la lucrurile care se întâmplă. Prin sfânta Scriptură noi ne orientăm după Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul a prevestit ceea ce se va întâmpla și pentru această perioadă de timp. În Mat. 24, vers. 2 și 3 Domnului nostru I-au fost puse trei întrebări: „Când se vor întâmpla aceste lucruri (dărâmarea Templului?) Care va fi semnul revenirii Tale?”, și apoi: „Care va fi semnul sfârșitului veacului acestuia?”. Apoi noi citim în Mat. 24:14: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Apoi va veni sfârșitul”*.

Eu sunt pe deplin conștient de faptul că credincioșii nu ascultă cu plăcere de sfârșit. Toți vor să-și împlinescă în continuare planurile proprii, dar Dumnezeu are un plan cu omenirea. Pe cât de sigur Domnul Dumnezeu a creat și desăvârșit totul în șase zile și a șaptea zi S-a odihnit, pe atât de sigur cei șase mii de ani de la Adam au trecut, iar noi suntem aproape de ultimul Mileniu care ne este amintit de șase ori începând cu Apoc. 20, și anume că Domnul împreună cu noi va împărăți timp de o mie de ani. Așadar noi suntem aproape de ultima perioadă de timp înaintea revenirii lui Isus Hristos. De aceea Cuvântul adevărat și curat, Evanghelia prețioasă este propovăduită încă o dată tuturor popoarelor și limbilor.

Stimați prieteni, dragi frați și surori, dacă rămâne așa de cald cum este acum, dacă în martie și aprilie nu va cădea ploaia, atunci ce țară de pe pământ va putea semăna? Cine poate semăna dacă mai înainte ogorul n-a fost pregătit prin ploaie? Scumpii mei frați și surori, noi am trăit acest lucru, am auzit știrile, cum mor pădurile și tot ce se petrece. Noi vom mai trăi ce este scris în Mat. 24: foamete, vremuri scumpe, dezamăgiri, disperare, epidemii; toate vor veni, iar multe există deja. Noi privim în sus fiindcă Domnul nostru a spus: *„Când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri atunci ridicați-vă capetele pentru că izbăvirea voastră se apropie”*. Domnul și Răscumpărătorul nostru Își aduce lucrarea de răscumpărare la încheiere cu toate popoarele și limbile, ca Adunare a lui Isus Hristos. Apoi Domnul Își va desăvârși lucrarea Lui cu Israel, așa cum ne-a fost prevestit în sfânta Scriptură, în Vechiul și Noul Testament.

Astăzi doresc să citesc doar două, trei versete din Is. 53. De fapt ar trebui să citim întregul capitol unde scrie că Domnul și Răscumpărătorul nostru avea să vină la noi în trup, a devenit om pentru a ne răscumpăra.

Citim din Is. 53 direct primele versete: „*Cine a crezut în ceea ce ni se vestise (mesajul nostru – lb. germană)? Cine a cunoscut brațul Domnului?*”. Apoi vers. 4: „*Totuși El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui...*”. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru!

Vers. 4-5: „*El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănile Lui suntem tămăduiți*”.

Apoi bărbatul lui Dumnezeu scrie: „*Noi rătăceam cu toții ca niște oi*” (vers. 6). Scumpii mei frați și surori, și noi toți rătăceam ca niște oi, dar Dumnezeu S-a îndurat de noi. Mesajul divin de salvare a sufletului, de iertare a păcatelor, mântuirea a fost propovăduită prin Isus Hristos, Domnul nostru și ne-a fost dăruit prin har.

Citim vers. 10 care aparține îndeosebi de acest context: „*Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui* („și voia Domnului se va împlini prin El” – lb. germ.)”. Puternic!

Tot ceea ce a fost hotărât de Dumnezeu în planul de răscumpărate a fost prevestit. Dacă mergem în Noul Testament, îndeosebi în Mat. 27 și apoi în celelalte Evanghelii, vedem că Domnul a mers o cale plină de suferințe. Acolo, în Ghetsimani, El a strigat: „*Tată, dacă este cu putință, depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu; făcă-se voia Ta!*”(Mat. 26:39, 42). Dar El a băut paharul acesta, S-a dus în locul nostru pe cruce, a biruit moartea, iadul și toate puterile întunericului, a înviat a treia zi și a putut striga: „*Pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi*” (Ioan 14:19).

În Mat. 27 avem descrierea și citim cum a fost batjocorit Domnul nostru; ne dau lacrimile. Au împletit o cunună de spini pe care I-au pus-o pe cap și I-au pus o trestie în mâna dreaptă. Apoi îngenuncheau înaintea Lui, își băteau joc de El, și ziceau: «Plecăciune, Împăratul Iudeilor!»”. Scumpii mei frați și surori, Domnul și Răscumpărătorul nostru a mers o cale grea și a isprăvit răscumpărarea noastră. Voi toți o puteți citi, îndeosebi începând cu vers. 28, apoi vers. 29 și mai departe. Poți citi tot ce au făcut cu Domnul nostru: L-au scuiapat, L-au bătut cu trestia în cap, L-au legat la ochi, L-au lovit peste față, și-L întrebau, zicând: «Procește, cine Te-a lovit?»”. El a mers această cale a suferinței pentru noi și S-a lăsat răstignit pe cruce.

Și așa cum am citit, pedeapsa care ar fi trebuit să ne lovească pe noi, întreaga omenire, a luat-o El asupra Lui. Pe crucea Golgotei El a luat locul tău și locul meu și Și-a dat Sângele Său scump și prețios pentru noi, Sângele noului legământ. Și cum am spus deseori, în Lev. 17:11 este scris: „*Căci viața trupului este în sânge*”. În Sângele Domnului și Răscumpărătorului nostru era viața divină pe care El a dat-o. Iar gloata răscumpărată prin Sânge primește viața divină, veșnică și sfântă, prin har. Așa cum este scris: „Cine L-a primit și Îl are pe Fiul, are viața veșnică, dar cine nu L-a primit pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața”(1 Ioan 5:12).

Este foarte important ca noi să recunoaștem planul de mântuire al Dumnezeului nostru, să ne lăsăm încadrați în planul Său și să nu-I reproșăm că noi am fost pierduți împreună cu Adam. Fiindcă așa este scris: „*după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unui singur Om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți*”(Rom. 5:19). Așa cum a venit păcatul în lume prin neascultarea unui singur om, tot așa prin ascultarea unui singur om, cei mai mulți vor fi făcuți neprihăniți, adică toți aceia care Îl cred pe Domnul nostru.

Mai spunem o dată acest lucru. Domnul a mers calea suferinței prin Ghetsimani la Golgota și a strigat: „S-a isprăvit!”. Răscumpărarea a avut loc. Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. Dar nu este suficient să sărbătorești Vinerea Mare sau Paștile. Noi trebuie să trăim personal ceea ce s-a întâmplat pentru noi. Noi putem trăi personal

iertarea, harul, mântuirea și toate aceste lucruri, prin har. Iar pentru aceasta a fost dată porunca misionară: „*Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia oricărei făpturi*”. Este însărcinarea divină să-i spui omenirii decăzute că Dumnezeu era în Hristos. Nimeni nu trebuie să rămână pierdut. Ca Răscumpărător, El a luat asupra Lui pedeapsa care trebuia să ne lovească pe noi și a murit pe cruce, a fost îngropat și a înviat a treia zi.

Apoi citim în Ioan 19:33-34: „*Când au venit la Isus și au văzut că murise, nu l-au zdrobit fluierile picioarelor; ci unul din ostași l-a străpuns coasta cu o suliță; și îndată a ieșit din ea sânge și apă*”. Apoi Domnul nostru a strigat: „*S-a isprăvit!*”.

S-o spunem cu o inimă mulțumitoare. Noi Îl urmăm pe Domnul nostru pe această cale și Îi suntem mulțumitori că El a mers această cale și a plătit prețul. El care a fost fără păcat a fost făcut păcat pentru noi pentru ca noi să primim neprihănirea lui Dumnezeu. Aici citim că sulița l-a străpuns coasta și răscumpărarea noastră a avut loc. Ce avem aici? Dacă mergem la Gen. 2 vedem că Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste Adam, și el a adormit, a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut-o pe Eva și a adus-o la Adam, iar el a strigat: „*Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea!*”. Apoi Îl avem pe al doilea Adam.

Scumpii mei frați și surori, pe cât de sigur acest lucru s-a întâmplat și răscumpărarea a fost isprăvită, pe atât de sigur noi am devenit copii ai lui Dumnezeu, am fost transpuși în această stare prin nașterea din nou. Prin sămânța Cuvântului, prin puterea Sângelui lui Isus Hristos și a Duhului am fost născuți din nou la o nădejde vie, am devenit fii și fiice ale lui Dumnezeu, prin har. Așa cum este scris, voi care n-ați fost poporul Meu veți fi numiți fii ai Dumnezeului Celui viu.

Mai spunem o dată acest lucru tare și deslușit. Noi trăim aproape de revenirea lui Isus Hristos. Și adevăratul mesaj al mântuirii, cu răscumpărarea, iertarea, harul și mântuirea, este propovăduit încă o dată clar, tare și deslușit, pe întregul pământ. Iar noi trebuie să spunem acest lucru, că Dumnezeu nu ne-a dat o biserică creștină sau o congregație a credincioșilor. Ci prin credința în lucrarea de

răscumpărare isprăvită am primit dreptul ca din copii ai oamenilor să devenim copii ai lui Dumnezeu. Pentru că noi suntem născuți din nou prin sămânța divină a Cuvântului care a fost pusă în noi. Nu un act religios creștinesc. Ci lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu în noi, prin Duhul Sfânt, în timp ce noi ascultăm propovăduirea Evangheliei depline și credem din inimă că s-a întâmplat pentru noi, prin har.

Citim în Rom. 5:15: *„Dar cu darul fără plată nu este ca și cu greșeala; căci, dacă prin greșeala unuia singur, cei mulți au fost loviți cu moartea, apoi cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul pe care ni l-a făcut harul acesta într-un singur Om, adică în Isus Hristos, s-au dat din belșug celor mulți”*.

Aici Domnul și Răscumpărătorul nostru este descris în umanitatea Lui. Dumnezeu nu putea muri, Dumnezeu este nemuritor. Dar Cuvântul S-a făcut trup. Domnul slavei a venit la noi, a fost născut în această lume și a opta zi a fost tăiat împrejur. Toate aceste lucruri s-au întâmplat din pricina noastră. El a trebuit să devină om din cauza oamenilor pentru ca noi să fim transpuși înapoi în starea divină.

Citim în Rom. 5:18-19: *„Astfel, dar, după cum printr-o singură greșeală a venit o osândă care a lovit pe toți oamenii, tot așa, printr-o singură hotărâre de iertare a venit pentru toți oamenii o hotărâre de neprihănire care dă viața. Căci, după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unui singur Om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți”*.

Nu mai este nicio osândă din cauza încălcării unuia prin care a venit moartea în această lume. Ci pe baza faptei/lucrării de răscumpărare a Unuia care a fost ascultător până la moartea pe cruce și care Și-a lăsat viața pentru noi, am fost noi făcuți neprihăniți pentru totdeauna. Domnului nostru Îi aducem slavă, cinste și laudă în vecii vecilor, îndeosebi pentru toate aceste versete biblice care ne arată în fața ochilor ce s-a întâmplat pentru noi.

Citim în Efes. 3:11: *„după planul veșnic pe care l-a făcut în Hristos Isus, Domnul nostru”*.

El a împlinit acest plan veșnic în Isus Hristos, Domnul nostru. Acest lucru este puternic. Ceea ce a planificat Dumnezeu din veșnicie a

împlinit în Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru, prin har. El ne-a dăruit acest lucru. Ce privilegiu!

Scumpii mei frați și surori, le spunem tuturor popoarelor și limbilor, de pe întregul pământ în Numele Domnului, că noi credem din toată inima, credem sută la sută ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Credem sută la sută că răscumpărarea a avut loc, că blestemul a fost luat de peste noi, că pedeapsa a fost pusă pe Domnul și Răscumpărătorul nostru și că din copii ai oamenilor am devenit copii ai lui Dumnezeu, prin har. Așa a hotărât Dumnezeu în planul Său din veșnicie și așa s-a și întâmplat, și în timpul nostru ajunge la desăvârșire.

Citim din Efes. 1:7: „*În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor; (iertarea încălcărilor noastre) după bogățiile harului Său*”. Puternic!

Domnului nostru Îi aducem slavă și cinste. Așa cum am spus la început, noi trăim scurt timp înaintea sfârșitului timpului harului. Și așa cum am amintit, Evanghelia trebuia să fie propovăduită tuturor neamurilor ca mărturie. Apoi Domnul nostru zice: „Atunci va veni sfârșitul”. Dacă oamenii cred sau nu cred acest lucru, Dumnezeu nu Se va opri la aceasta, nu. Dumnezeu Își va îndeplini planul Său de mântuire până la sfârșit. Și este bine pentru omul care poate crede cum spune Scriptura.

În legătură cu ultima propovăduire trebuie spus că acum, atât de aproape înaintea revenirii lui Isus Hristos, totul trebuie să corespundă sută la sută cu Dumnezeu și Cuvântul Său. În timpul nostru Dumnezeu a avut bărbați deosebiți.

Eu pot aminti acest lucru astăzi pentru că eu am trăit toate aceste lucruri personal. Au avut loc marile adunări cu Billy Graham care aparținea de adunarea baptistă și era cunoscut pe întregul pământ; el a propovăduit Evanghelia și i-a chemat și condus pe oameni la Hristos. Apoi a fost un al doilea bărbat, William Branham care a devenit cunoscut îndeosebi în mișcarea pentecostală. Acest bărbat al lui Dumnezeu, William Branham a avut o chemare supranaturală în data de 11 iunie 1933. Eu spun doar ultima parte: mesajul divin care i-a fost încredințat lui va ajunge pe întregul pământ.

Scumpii mei frați și surori, permiteți-mi ca astăzi să spun acest lucru ca mărturie. Vă rog frumos să mă înțelegeți corect. Noi tocmai am trecut de data de 2 aprilie. Pentru mine ziua de 2 aprilie 1962 a fost una dintre cele mai importante zile, atunci când Domnul mi-a poruncit să merg în alte orașe ca să propovăduiesc Cuvântul Lui. A fost pur și simplu har. Nu eu am vorbit cu Domnul Dumnezeu, ci El, cu un glas puternic audibil mi-a adresat aceste cuvinte: ca, Cuvântul să nu fie propovăduit doar aici în Krefeld, ci să fie propovăduit pe întregul pământ. Apoi, în anul 1964 eu am făcut prima călătorie misionară în India. După aceea în Iordania și Israel.

Îmi este pe inimă să amintesc zilele din aprilie care au semnificație importantă. Ziua de 9 aprilie doresc s-o amintesc cu un motiv. Noi am ajuns într-un timp când Rom. 13 are o însemnătate deosebită, și anume că orice stăpânire vine de la Dumnezeu și toți să fie supuși autorităților. Iar noi facem acest lucru din toată inima, fără să ne supărăm și să ne alarmăm. Noi rămânem acasă. Și dacă fratele Taty a numărat bine, atunci avem 15.000 de conectări prin care frați de pe întregul pământ au urmărit vestirea. Dar chiar Rom. 13 este o problemă foarte mare pentru toți germanii. Pentru că în 9 aprilie 1945 Dietrich Bonhoeffer (un pastor evanghelic-lutheran) a fost împușcat din ordinul direct al fűhrer-ului, pentru că el a refuzat să recunoască Rom. 13, a refuzat să accepte sistemul blestemat al celui de-al Treilea Reich și să-l recunoască ca fiind o stăpânire din partea lui Dumnezeu. Pentru că n-a putut face acest lucru el a fost împușcat pe 9 aprilie 1945 cu exact o lună înaintea sfârșitului celui de-al Doilea Război Mondial. Acest lucru vi-l spun, ca să înțelegeți pentru că dacă n-ai o înțelegere clară poți abuza de Cuvântul lui Dumnezeu. Noi suntem mulțumitori că ne putem pleca și îl putem folosi într-un mod corect, așa cum a condus Dumnezeu lucrurile.

Acum doar pe scurt despre 10 aprilie 1966. Și acea zi a fost o zi deosebită pentru mine. Eu am fost la înmormântarea fratelui Branham. Am luat avionul și am zburat în Statele Unite și în 10 aprilie 1966 și m-am dus la capela mortuară și împreună cu proprietarul am urcat acele trepte de lemn. Acolo sus la mansardă era doar o singură încăpere unde era trupul fratelui Branham întins în sicriu. Cum toți știți, în 18 decembrie 1965 el a avut un accident de mașină îngrozitor. În urma

impactului el a fost proiectat prin parbriz, a căzut pe capota din față, și arăta îngrozitor. Dar în 10 aprilie ochii mei l-au văzut pe William Branham în sicriu; el era îmbrăcat într-un costum frumos, cu cravată și și avea un surâs pe buze. Era o priveliște încurajatoare, el era așa cum îl cunoscusem eu, fără nicio singură zgârietură, cu adevărat vindecător pe deplin, acolo în sicriu, cu un costum frumos, cu o cravată frumoasă – aceasta a fost în 10 aprilie 1966, iar în 11 aprilie a avut loc înmormântarea. Pe 12 aprilie eu i-am strâns pe toți frații care aveau responsabilități, i-am chemat și i-am rugat să tipărească predicile fratelui Branham care au fost înregistrate pe benzi pentru ca să poată fi traduse în alte limbi.

Scumpii mei frați și surori, eu nu spun acest lucru din cauza mea, dar dacă n-ar fi fost un frate Frank în 12 aprilie 1966, atunci în Jeffersonville n-ar fi fost tipărită nicio singură predică. Toți au plecat la casele lor dezamăgiți. Dumnezeu m-a folosit să-i conving pe frați că predicile trebuie să fie tipărite pentru ca să fie traduse în alte limbi.

Acum privim în urmă la toți acești mulți ani. Din anul 1958 am tradus predicile fratelui Branham, și bineînțeles le-am tradus mai departe. Și frați din diferite țări, de asemenea au tradus predicile mai departe. Eu amintesc acest lucru dintr-un singur motiv. Prin har, Dumnezeu a planificat totul mai dinainte și toți au fost la timpul și la locul potrivit, și astfel ultimul mesaj ajunge acum la marginile pământului. Totul a fost hotărât așa în planul de mântuire al Dumnezeului nostru. Noi am amintit acest lucru la început. Domnul nostru a spus acest lucru: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor, tuturor popoarelor*”. Iar acest lucru s-a întâmplat în timpul nostru.

Cu o inimă sinceră și cinstită înaintea Domnului Dumnezeuului Celui viu putem spune că astăzi s-au împlinit toate aceste lucruri și tot ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru această perioadă de timp s-a împlinit în fața ochilor noștri. În ceea ce privește timpul sfârșitului, semnele timpului de sfârșit, totul s-a împlinit și este împlinirea profeției biblice.

Pe noi ne interesează în special partea care privește Adunarea Mireasă, chemarea afară, pregătirea pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Pentru că așa i-a fost spus fratelui Branham: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergea prima venire a lui Hristos, la fel mesajul care ți-a fost încredințat ție va premerge a doua Lui venire, pe întregul pământ”. Astăzi, această Scriptură, această făgăduință biblică s-a împlinit în fața ochilor noștri, pe întregul pământ. Iar noi ne putem ridica capetele, știind că răscumpărarea noastră se apropie. În pofida oricărei necredințe, totuși se va împlini ceea ce a anunțat Dumnezeu mai dinainte în Cuvântul Său, ceea ce a spus și a permis să fie scris în Vechiul și Noul Testament, unde aveam orientarea deplină pentru toate domeniile. Iar noi Îi aducem mulțumire Domnului pentru aceasta.

Acum la încheiere doresc să accentuez încă o dată răscumpărarea isprăvită pe crucea Golgotei. Mulțumitori, noi am acceptat și primit ceea ce a pregătit Domnul pentru noi. Numai și numai Lui Îi mulțumim și ne închinăm, pentru că El a făcut lucruri mari. Cine acum poate crede ceea ce spune și cum spune Scriptura acela a căpătat îndurare la Dumnezeu. Cine nu-L crede pe Dumnezeu Îl face mincinos. Așa este scris în Cuvântul lui Dumnezeu în 1Ioan 5:10. Noi Îl credem pe Dumnezeu, credem Cuvântul lui Dumnezeu, noi credem că suntem foarte, foarte aproape de revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Fie ca toți care au o ureche să audă ceea ce spune Adunărilor Duhul. Apoi vine făgăduința: „*Celui ce va birui, va moșteni totul*” (Apoc. 3:21). Fie ca Domnul Dumnezeu să binecuvânteze aceste zile de vineri, sâmbătă și duminică, într-un mod deosebit. Fie ca toți să primească iertarea păcatelor. Fie ca toți, prin credință, să accepte și să primească ceea ce ne-a fost dăruit atunci când Domnul și Răscumpărătorul nostru a strigat: „S-a isprăvit!”. Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. Prin credință, tu și eu am acceptat și primit această lucrare. Noi Îl vom vedea pe Domnul și Răscumpărătorul nostru pentru că așa este scris: „*Cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă, și s-a încuiat ușa*” (Mat. 25:10).

Domnul Dumnezeu să dăruiască har, ca toți să poată crede din inimă, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Hai deți să ne rugăm împreună. Doamne Dumnezeule atotputernic, Îți mulțumesc din toată inima pentru posibilitatea de a putea propovădui Cuvântul Tău minunat din acest loc, și acesta este auzit pe întregul pământ. Toți care au primit îndurare înaintea Ta, toți care acum cred, vom trăi desăvârșirea. Iubite Domn, deschide ochii, inimile și înțelegerea tuturor, descoperă-ne Cuvântul Tău și dăruiește-ne să avem parte deplină de lucrarea de răscumpărare isprăvită, prin Sângele Tău prețios. Iubite Domn, Îți aducem mulțumire în vecii vecilor, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Predica de la Krefeld

Duminică, 12 aprilie 2020, ora 10³⁰

Fr. Frank

Vă salut călduros pe toți, de aproape și de departe, în Numele scump și prețios al iubitului nostru Domn și Răscumpărător, Isus Hristos. Ce privilegiu că noi putem crede cum spune Scriptura! Credința cum spune Scriptura este cea care a biruit lumea. Nu o credință oarecare, ci credința în Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru care Și-a dat viața pentru noi pe crucea Golgotei, Și-a vărsat Sângele și ne-a răscumpărat.

Dorim binecuvântarea bogată a lui Dumnezeu tuturor celor ce traduc, îndeosebi fratelui nostru iubit Andreas Miskys și întregii echipe de aici care se ocupă de partea tehnică și se îngrijesc ca întreaga lume să poată asculta vestirea. Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru. Ne uităm în urmă la foarte mulți ani, la 45 de ani de când ținem adunări lunare în acest loc, îndeosebi la ultimii 40 de ani. Toți cunoaștem faptul că vrăjmașul a făcut tot ce a putut pentru a nimici însărcinarea și s-o facă incredibilă. Dar Domnul Dumnezeu a dăruit har, propovăduirea a putut fi continuată și toți au putut lua decizia lor: să dăruiască credință însărcinării divine sau nu.

Să ne uităm și astăzi în sfânta Scriptură. Este o zi cu totul deosebită, o aducere aminte a învierii Domnului nostru Isus Hristos. Învierea Lui este garanția pentru învierea noastră, iar înălțarea Lui la cer este temelie, este dovada că și noi vom fi răpiți, vom fi înălțați la cer pentru a fi cu Domnul pentru totdeauna. Să nu uităm niciodată acest lucru: că este o răscumpărare veșnic valabilă – așa este scris în Cuvântul lui Dumnezeu și așa rămâne. Decizia lui Dumnezeu a fost de a face un legământ nou. Noi deseori am cercetat acest lucru. Domnul Dumnezeu a încheiat un legământ cu Avraam și începând cu el a introdus legământul tăierii împrejur. Așa cum toate femeile trebuie să

nască copii cu dureri, tot așa toți copiii de parte bărbătească trebuiau tăiați împrejur a opta zi, ca aducere aminte a ceea ce s-a petrecut în Grădina Eden unde au fost săvârșite două acte de zămislire din care au ieșit două semințe diferite. Acum nu dorim să intrăm în toate amănunțele, ci dorim să spunem că Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu a fost descoperit în timpul nostru ca niciodată înainte, iar noi Îi mulțumim Domnului pentru aceasta.

Din inimă putem striga: Doamne, Îți mulțumim pentru noul legământ pe care l-ai încheiat cu noi, Îți mulțumim pentru scumpul Tău Sânge pe care l-ai vărsat pentru noi, Îți mulțumim pentru toate făgăduințele pe care ni le-ai dat, Îți mulțumim pentru viața veșnică. Este minunat că toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt «Da» și «Amin» în Isus Hristos, Domnul nostru.

Și ceea ce a fost anunțat în Vechiul Testament, în Ier. 31:31: „Iată, vin zile când voi face un legământ nou cu voi”. Dumnezeu a făcut acest lucru cu noi. În Mat. 26 găsim cele mai cunoscute și cele mai puternice cuvinte ale Domnului nostru: *„acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor”*. Toate aceste lucruri ne-au fost scrise în Cuvântul lui Dumnezeu.

Doresc să-i salut încă o dată pe toți frații și surorile de pe întregul pământ, pe toți care sunt în legătură cu Dumnezeu prin Cuvânt și Duh. Și cum am spus deseori, dacă un rob al lui Dumnezeu nu reușește prin predică să-i aducă pe oameni în legătură cu Dumnezeu, dacă oamenii sunt doar în legătură cu el ca purtător al mesajului divin atunci aceasta nu este suficient. Noi avem datoria să-I pregătim calea Domnului, avem datoria ca prin propovăduire noi să aducem poporul lui Dumnezeu în legătură cu Dumnezeu. De aceasta aparține Is. 53:1: *„Cine a crezut vestirea noastră (mesajul nostru – lb. germană)? Cui i-a fost descoperit brațul Domnului”*. Pe lângă aceasta putem spune: cine acum, în acest timp, dăruiește credință propovăduirii Cuvântului aceluia îi va fi descoperit brațul Domnului. Pentru că brațul Domnului este înălțat, brațul Domnului câștigă biruința. Așa cum s-a cântat despre credință, credința este puterea biruinței. Noi credem, Îl credem pe

iubitul nostru Domn, ne încredem în Biruitorul Golgotei, Biruitorul care a înviat a treia zi, Biruitorul morții, al iadului și al lui Satan.

Noi toți cunoaștem mărturiile din Evanghелиii, ceea ce s-a întâmplat în prima zi a săptămânii. Domnul nostru a fost răstignit vinerea și a treia zi, duminică dimineața a înviat. Și aici trebuie spus că nu este scris că „după trei zile a înviat”, ci este scris că „El a înviat a treia zi”. Și aici trebuie să te uiți foarte exact la ceea ce spune sfânta Scriptură și cum dă mărturie despre ceea ce trebuia să se întâmple, iar după aceea s-a și întâmplat.

Noi știm că în toate bisericile, în toate adunările creștine astăzi este citit Cuvântul din Ioan 20. Se citește despre învierea Domnului nostru. Apoi se ajunge la întrebarea: cine dintre toate aceste milioane și milioane de oameni care astăzi aud ce li se citește, înțelege ce s-a întâmplat atunci în acea duminică dimineața, în prima zi a săptămânii, așa cum dă mărturie sfânta Scriptură?

În toată smerenia permiteți-mi să spun: Dumnezeu nu ne-a dat o religie creștină. Ci Dumnezeu, în Isus Hristos, S-a îndurat de noi, ne-a dăruit har, ne-a împăcat și ne-a adus în legătură cu El, prin har. Nu este doar o aducere aminte a ceea ce s-a întâmplat o dată. Astăzi putem face trăirile noastre personale cu Dumnezeu, astăzi, prin căință și pocăință, putem veni înaintea Domnului, ne mărturisim vina și păcatul nostru și Îl rugăm să ne ierte. Astăzi putem experimenta toate aceste trăiri mântuitoare personale, prin har.

Apoi citim până la Ioan 20:21: „*Isus le-a zis din nou: «Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.»*”.

Acesta este un Cuvânt puternic. Atunci când a avut loc învierea unii L-au văzut pe Domnul nostru. Noi avem toate mărturiile scrise în Evanghелиii. Dar apoi ucenicii au fost strânși împreună și Domnul S-a arătat în mijlocul lor și a exprimat cuvintele puternice: „*Pace vouă!*”. Apoi a dat mai departe însărcinarea divină: „*Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi*”. Este puternic că în ziua învierii Sale Domnul nostru a dat însărcinarea în mod direct apostolilor Săi și le-a spus: „*Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi*”.

Noi toți știm că în întregul Vechi Testament Domnul a exprimat chemări și trimiteri, a dat însărcinări. Dacă mergem la Moise, dacă mergem la Ilie, la toți prorocii, ei toți au avut o însărcinare pe care au primit-o de la Domnul. Iar apoi, în Noul Testament, în ziua învierii Sale Domnul a dat însărcinarea apostolilor Săi: „*Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi*”.

Îi sunt mulțumitor Domnului că acum trăim într-o perioadă de timp în care noi neapărat trebuie să cercetăm sfânta Scriptură pentru a afla pe cine a putut trimite Dumnezeu în ultimii două mii de ani, pe care l-a putut trimite Dumnezeu în timpul nostru. Nu niște bărbați care au fost formați și educați în școli și seminare biblice pentru ca mai apoi ei să-și închipuie că sunt cineva. Ci unde și când în timpul nostru a exprimat Domnul nostru o chemare și o trimitere divină?

Scumpii mei, spiritual văzut, acum este descoperit dacă noi trăim într-o lume a noastră închipuie sau dacă noi recunoaștem istoria mântuirii, îndeosebi dacă recunoaștem făgăduințele pentru ultima perioadă a timpului harului, acum înaintea revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. În fiecare adunare trebuie spus din nou, conform sfintei Scripturi, că noi am ajuns la sfârșitul timpului harului. Așa cum la prima venire a lui Hristos, toate făgăduințele care s-au referit la acel eveniment s-au împlinit tot așa acum toate făgăduințele se împlinesc pentru că acum noi trăim în ultima perioadă de timp. Noi o vedem, după cele ce s-a întâmplat îndeosebi în ultimele șase săptămâni.

Ne gândim la tot ceea ce a prevestit Domnul nostru în Mat. 24, Mar. 13, Lc. 21, El a vorbit despre poporul Israel care se va întoarce înapoi în patria lor, în țara părinților lor, înapoi în țara făgăduită. Apoi, în legătură cu aceasta Domnul a spus că: „*Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta, până când se vor împlini toate aceste lucruri. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece*”(Lc. 21:32-33). Așa a spus Domnul nostru.

Ce har că noi putem recunoaște și ceea ce s-a întâmplat prin acest virus pe întregul pământ. Nimeni nu poate trece pe lângă el, peste tot este disperare și nedumerire. Nimic de pe pământ nu va mai fi cum a fost odată, nici în aer, nici pe stradă și nici în comerț. Și noi spunem că acesta este doar începutul durerilor care vin asupra pământului, până

la nedumerire. Toate aceste lucruri vin asupra pământului, fără nicio excepție, indiferent de rasă, țară sau culoare a pielii. Întregul pământ va fi cercetat. Dar noi Îi mulțumim Domnului că El a spus: „*Când vor începe să se întâmple toate aceste lucruri atunci ridicați-vă capetele pentru că voi știți că izbăvirea voastră se apropie*”.

Dorim să subliniem încă o dată acest lucru. Direct în ziua învierii, seara, Domnul a fost împreună cu ucenicii Săi, cu apostolii și le-a dat însărcinarea: „*Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi*”. O trimitere divină, propovăduirea lucrurilor pe care Dumnezeu le-a prezis în general pentru noi, pentru popoare, pentru această ultimă perioadă de timp.

O repetăm încă o dată. Totul este scris, ceea ce se va întâmpla înaintea revenirii lui Isus Hristos și ceea ce se va întâmpla după aceea, până la cele șapte urgii, până la judecățile lui Dumnezeu care vor veni asupra pământului după răpirea Adunării Mireasă. În sfânta Scriptură este spus totul, până la Împărăția de o mie de ani a Domnului nostru, aici pe pământ, când noi vom împărați cu El, până la făgăduința și realitatea divină din Apoc. 21:1: „*Apoi, am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era*”.

Scumpii mei frați și surori, noi trăim într-o perioadă de timp deosebită. Permiteți-mi să spun îndeosebi ce este în legătură cu încheierea legământului, ce este în legătură cu planul de răscumpărare. Noi avem parte de aceasta. Să privim în sfânta Scriptură și să citim ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu în Isus Hristos, prin har.

În Lc. 1:72 este scris: „*Astfel Își arată El îndurarea față de părinții noștri și Își aduce aminte de legământul Lui cel sfânt*”. Dumnezeu Își aduce aminte de legământul Lui.

În limba germană avem noțiunea „legământul căsniciei”. Doi se întâlnesc, sunt de acord, încheie un legământ și își jură credincioșie unul altuia.

Dumnezeu a încheiat un legământ cu noi, dar tu trebuie să spui un «Da» acestui legământ. Așa cum firește, un mire pământesc își întreabă viitoarea mireasă în mod direct: „Ești tu pregătită să închei cu

mine acest legământ de căsnicie?”. Iar ea trebuie să-și dea acordul ei cu „Da” al ei. Iar apoi are loc binecuvântarea.

Exact așa este și cu noi. Mirele ceresc își întreabă Mireasa lui pământească: „Ești tu pregătită să închei acest legământ cu Mine? Ești pregătită să mergi cu Mine toată viața?”. Apoi noi Îi răspundem „Da, Doamne”. Aici în Ioan 1:12 este scris: *„tuturor celor ce L-au primit, adică, celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu”*.

Îndeosebi în ceea ce privește încheierea legământului avem termenii „mireasă” și „mire”. Așa o avem scris și în Mat. 25:1 unde ne este spus clar: *„Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare care și-au luat candelile și au ieșit în întâmpinarea mirelui”*.

Permiteți-mi să spun acest lucru în smerenie, dar nu prea tare. Domnul nu va lua în slavă o curvă religioasă. El va lua o fecioară, o Mireasă care nu s-a pătat cu interpretări, nu s-a pătat cu tălmăciri ale Scripturii. Ci ea a rămas curată și sfântă, născută din nou la o nădejde vie, prin Duhul și prin Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi citim că cele ce au fost gata/pregătite au intrat în odaia de nuntă, și ușa a fost încuiată. Pentru mine acest verset biblic are o însemnătate foarte, foarte importantă, pentru că este scris direct după Mat. 24 unde este scris: *„Care este deci robul credincios și înțelept pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale (peste slujitorii Săi – lb. germană), ca să le dea hrana la vremea hotărâtă?”*.

Astăzi este important să propovăduim Cuvântul potrivit pentru acest timp. Noi nu trăim în trecut. Noi trăim în prezența lui Dumnezeu. Noi nu trăim nici în perioada anilor 1933-1965. Această perioadă de timp a fost dată de Domnul nostru iubitului nostru frate Branham. În anul 1933 Domnul i-a dat însărcinarea puternică din norul supranatural, iar la aceasta au fost martori mii de oameni care erau prezenți la fluviul Ohio. După prima evanghelizare, acest bărbat al lui Dumnezeu a intrat în râu și a botezat câteva persoane; când era pe cale să boteze a 17-a persoană el a auzit glasul: „Privește în sus!” și încă o dată „Privește în sus!”. Și iată, lumina supranaturală s-a coborât, fiind vizibilă pentru toți cei prezenți acolo și glasul Domnului a răsunat din acea lumină supranaturală: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premeargă

prima venire a lui Hristos, la fel vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”.

Dragii mei frați și surori, vă rog înțelegeți că eu nu pot trece și n-am voie să trec pe lângă ceea ce a făcut Dumnezeu într-un mod supranatural. Eu am însărcinarea divină să propovăduiesc acestei generații ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru această perioadă de timp, iar de aceasta aparține ca toți să afle ceea ce a făcut Dumnezeu. Așa cum l-a trimis Domnul atunci pe Ioan Botezătorul și el a putut da mărturie: „*Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se și oprindu-Se este Cel ce botează cu Duhul Sfânt și cu foc*”(Ioan 1:33). Apoi, acest bărbat al lui Dumnezeu a putut mărturisi că el a văzut și trăit personal acest lucru.

Scumpii mei frați și surori, credeți-mă, ceea ce ai văzut personal cu ochii tăi, ceea ce ai trăit personal – nu o închipuire, nu o imaginație proprie – ce ai văzut personal cu ochii tăi aceea rămâne în vecii vecilor. Pe cât de sigur Domnul nostru, direct în prima zi, în ziua învierii, le-a dat însărcinarea ucenicilor, apostolilor, pe atât de sigur se întâmplă aceasta până la sfârșit. Dumnezeu știe pe cine hotărăște și alege pentru așa ceva. El a avut un Moise, El a ales prorocii, i-a trimis și ei au propovăduit ceea ce se va întâmpla.

S-o spunem încă o dată. Ce ne-ar ajuta să știm ceea ce a făcut Dumnezeu în ultimii două mii de ani dacă noi nu putem da mărturie despre ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru și încă mai face? Așa cum am citit, în Vechiul Testament Domnul a încheiat un legământ și apoi în Noul Testament un nou legământ.

Astăzi am adus cu mine o fotografie cu chivotul legământului. În stânga și în dreapta vedeți câte un heruvim, vedeți chivotul legământului și vedeți că Cuvântul descoperit de Dumnezeu a fost pus în chivot. O dată pe an, marele preot intra cu sângele ispășirii în locul preasfânt, îl pune pe capacul chivotului legământului mărturisind prin aceasta că legea care osândește să fie anulată și iertarea prin sânge să poată avea loc.

Exact așa Domnul și Răscumpărătorul nostru, ca Mare Preot, a intrat cu Sângele Său în Locul preasfânt ceresc și a pus Sângele Său, Sângele noului legământ, pe capacul chivotului legământului. Și astăzi

acest Sânge încă mai este pe capacul chivotului legământului, astăzi încă mai putem veni la Domnul, astăzi mai este încă iertare. Mă gândesc îndeosebi la faptul că Răscumpărătorul nostru a mers cea mai grea cale prin Ghetsimani până la Golgota. Prin aceasta noi recunoaștem ce valoare ai avut tu și eu pentru Domnul nostru, ca să te răscumpere pe tine și pe mine, să ne dăruiască viața veșnică, să încheie legământul cu tine și cu mine.

Scumpii mei frați și surori, noi suntem poporul noului legământ. Cred că Paul Gerhardt a exprimat-o așa: „O, cap plin de sânge, plin de durere și de răni, o, cap străpuns cu cunună de spini! O, cap frumos împodobit cu cea mai înaltă cinste și slavă! Acum fii lăudat de mine”.

Iubiților, Domnul nostru ne-a iubit atât de mult. Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu. Și acest lucru este foarte important de știut, că Fiul n-a fost născut de Dumnezeu în veșnicie. Ci El a fost născut acum două mii de ani în Betleem, apoi a fost trimis ca să isprăvească răscumpărarea. Noi nu credem ceea ce spun oamenii care afirmă că: „Tatăl este veșnic. Fiul este veșnic. Duhul Sfânt este veșnic. Tatăl este atotputernic. Fiul este atotputernic. Duhul Sfânt este atotputernic”. Putem uita toate aceste lucruri!

Noi credem doar într-un Singur Dumnezeu adevărat, veșnic, atotputernic care S-a descoperit pentru mântuirea noastră ca Tată în cer, în Fiul Lui născut pe pământ și în Adunarea răscumpărată, prin Duhul Sfânt. Dumnezeu, ca Tată, deasupra noastră, în Fiul, în mijlocul nostru și prin Duhul Sfânt, în noi. Trei descoperiri puternice ale lui Dumnezeu ca să ducă la împlinire planul Său de mântuire pe care l-a alcătuit în veșnicie; iar pe noi ne-a inclus în acest plan fiindcă aceasta a fost decizia lui Dumnezeu. El a vrut să aibă fii și fiice în veșnicie, de aceea S-a descoperit în Fiul, în Întâiul născut dintre mulți frați. Iar noi care am trăit personal răscumpărarea prin har, am acceptat și primit iertarea și am primit certitudinea că suntem copii ai lui Dumnezeu, noi am primit har. Este o răscumpărare veșnic valabilă. Dumnezeu nu poate retrage niciodată ceea ce El a hotărât și făcut. Este scris că Dumnezeu este și rămâne credincios chiar dacă noi, câteodată, devenim necredincioși. Dumnezeu rămâne credincios. Scumpii mei frați și

surori, și noi trecem prin încercări, dar ceea ce a pus Dumnezeu în noi rămâne în vecii vecilor.

Mi-am notat un număr mare de versete biblice prețioase care vorbesc despre legământul pe care Dumnezeu l-a încheiat cu noi. M-am gândit la Rom 9:4, apoi la versetele din Ieremia și după aceea iarăși în Noul Testament, până la Evrei 8, îndeosebi vers. 8-10 unde este scris: „*Iată, vin zile, AȘA VORBEȘTE DOMNUL, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou; nu ca legământul, pe care l-am făcut cu părinții lor...*”. Nu, nu. Ci un legământ în care Cuvântul este scris în inimile noastre personal. De aceasta aparține cuvântul „personal”. Așa cum Domnul nostru personal a fost și a trăit împlinirea că tot ceea ce s-a referit la El s-a împlinit, până la învierea care a avut loc a treia zi. El a putut spune: „*Stricați/Dărâmați Templul acesta, și în trei zile îl voi ridica*”(Ioan 2:19). El putea propovădui și spune totul în pilde. Noi am înțeles acest lucru, noi putem accepta și primi ceea ce s-a întâmplat pentru noi.

Scumpii mei frați și surori, noi trăim în ultima perioadă înaintea revenirii lui Isus Hristos. Acum, în propovăduire trebuie să fie inclus totul: partea evanghelică, partea de învățătură și partea profetică. Acum, prin Cuvântul lui Dumnezeu noi trebuie să primim orientare divină. Conducerile pământești sunt nedumerite. Noi trebuie să venim la Dumnezeu și apoi să citim ceea ce trebuia să se întâmple pentru această perioadă de timp, și bineînțeles se și întâmplă. Așadar, strângerea poporului Israel în țara făgăduinței. În scrisorile circulare pe care le-am publicat am scris despre aceste lucruri: câte făgăduințe s-au împlinit deja și câte sunt în împlinirea lor.

Dacă este vorba de revenirea Domnului. Răscumpărătorul nostru, direct la început, ca introducere a spus: „Vegheați ca să nu fiți amăgiți”. Aceasta a spus-o direct în legătură cu revenirea Domnului și în legătură cu toate semnele timpului de sfârșit. Direct la început a spus: „Vegheați, păziți-vă ca nimeni să nu vă amăgească/rătăcească pentru că vor veni mulți proroci mincinoși sub și în Numele Meu. Unii se vor prezenta ca hristoși/unși și vor spune: «Hristos este aici. Hristos este acolo». Să nu-i credeți, să nu-i urmați”. Apoi Domnul nostru spune că revenirea Lui va fi cum iese fulgerul de la răsărit și luminează până

la apus. Nimeni nu va putea spune: „El a venit aici. El a venit dincolo”. Nu! Când Domnul va reveni atunci se va împlini ceea ce este scris în 1Tes. 4: *„Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh”*.

Cât de important este să citești exact sfânta Scriptură și s-o crezi exact cum este scrisă. Așa se va și întâmpla prin har.

Pentru cei ce cunosc slujba fratelui Branham trebuie spus că există diferite interpretări ale afirmațiilor lui din care s-au făcut învățături. Nu cred că există vreun om pe fața pământului care să fi ascultat odată, de două, de trei sau mai multe ori toate cele 1.200 de predici ale fratelui Branham, din care am tradus destule. Nu știu dacă există cineva de pe pământ care să știe exact ce a vrut să spună fratele Branham prin tot ceea ce a propovăduit. Dar cu siguranță eu am voie să spun ceva. Îi mulțumesc Dumnezeului meu că slujba care are loc acum este în legătură directă cu slujba fratelui Branham. Așa cum atunci Moise a condus afară poporul Israel, apoi s-a urcat pe Muntele Nebo și a fost ridicat la Domnul și mormântul lui n-a fost găsit pe pământ. Apoi, în Mat. 17, îl vedem din nou pe Muntele schimbării la față, unde era el și Ilie.

Dar ceea ce doresc să spun este că ambele făgăduințe sunt la singular. În Mal. 3:1a avem prima făgăduință pentru prima venire a lui Hristos: *„Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea”*. Și a doua făgăduință în Mal. 4:5: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare”*. Apoi trebuie să citești ceea ce a spus Petru despre ziua Domnului, trebuie să citești ceea ce a spus Petru despre această zi în Fapte 2:20, trebuie să citești ceea ce este scris în sfânta Scriptură. Acum suntem încă în ziua mântuirii. În ziua mântuirii Dumnezeu ne-a ajutat. Când ziua mântuirii se va încheia atunci va începe ziua Domnului, apoi se va întâmpla ceea ce a fost prezis. Așadar, înaintea sfârșitului timpului de har, înainte ca soarele să-și piardă lumina și luna să se schimbe în sânge. Așa a hotărât Dumnezeu, El a dat făgăduința că înaintea zilei Domnului va trimite pe cineva ca Ilie, care va chema

poporul lui Dumnezeu, va rezidi altarul lui Dumnezeu, va aduce jertfa și avea să strige: „*Până când vreți să șchiopătați de amândouă picioarele?*”. A sosit timpul să luați decizia corectă, să primiți încheierea legământului.

Așa cum am spus, din partea lui Dumnezeu legământul cel nou a fost încheiat. Noi suntem poporul noului legământ, suntem fiii și fiicele lui Dumnezeu și credem tot ceea ce ne-a fost făgăduit în acest legământ, până la ultimul mesaj: că totul trebuie adus din nou ca la început. Un Domn, o credință, un botez, o singură Adunare a Dumnezeului Celui viu compusă din fii și fiice ale lui Dumnezeu care au primit îndurare și iertare, au trăit o răscumpărare și eliberare deplină și au acceptat și primit Cuvântul ca sămânță divină, iar această sămânță divină a răsărit. Așa cum Domnul și Răscumpărătorul nostru a fost Sămânța făgăduită în Gen. 3:15, Sămânța care va veni prin femeie, ca să zdrobească capul Șarpelui. În epistola sa către galateni, Pavel prezintă acest lucru și anume că Hristos a fost această Sămânță și că în El avem răscumpărarea. El a fost Cuvântul făcut trup. Toate făgăduințele care s-au referit la El s-au împlinit. Exact așa acum noi suntem copii ai făgăduinței. Noi credem făgăduințele lui Dumnezeu pentru această perioadă de timp, că El va aduce din nou toate lucrurile în starea originală corectă de la început, totul rânduit divin în Adunarea Dumnezeului Celui viu. Nu va fi nicio singură învățătură străină. Ci doar învățătura apostolilor, fondată pe Isus Hristos, Domnul nostru, Piatra din capul unghiului. El este Primul și Ultimul.

Astăzi sunt Paștile. Astăzi ne aducem aminte de învierea Domnului nostru iubit. Acest lucru îl mai spunem o dată cu o inimă mulțumitoare. Pe cât de sigur Domnul și Răscumpărătorul nostru a mers această cale prin Ghetsimani la Golgota, pe atât de sigur El Și-a vărsat Sângele divin și sfânt al noului legământ și cu acest Sânge a intrat în Locul preasfânt ceresc pentru a-l pune pe capacul chivotului legământului. Sângele legământului aparține de Cuvântul legământului, de chivotul legământului, iar chivotul legământului este deschis, Cuvântul este descoperit, răscumpărarea a avut loc. Prin har noi suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu.

La încheiere accentuăm acest lucru. Așa cum Maria a crezut ceea ce ei i-a fost vestit și a spus: „*Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!*” și Cuvântul S-a făcut trup, Fiul lui Dumnezeu a fost născut, exact la fel se întâmplă astăzi cu noi. Noi credem ceea ce ne-a făgăduit Domnul și Duhul Sfânt vine asupra Cuvântului pe care noi l-am primit și face din el o realitate divină în noi. Noi am trecut de la moarte la viață și avem parte de tot ceea ce ne-a pregătit Dumnezeu, îndeosebi de ceea ce face El în prezent.

Încă o dată privim îndeosebi la ultimii 40 de ani. Dragii mei frați și surori, suntem foarte mulțumitori. Domnul ne va aduna pe toți împreună, vom fi cu toții aici sau acolo unde ne adunăm. Dar toți care au trăit risipiți în anii trecuți au aceeași parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Îi suntem mulțumitori Domnului că noi am purtat și purtăm ultimul mesaj până la marginile pământului. Și dacă putem crede ce spun posturile de televiziune, atunci, prin mesajul timpului de sfârșit noi ajungem între 10-12 milioane de oameni care ascultă Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Nu știm câți dintre aceștia cred din toată inima lor, dar știm că Domnul i-a dat făgăduința lui Avraam că așa cum nu pot fi numărate stelele și nici nisipul de pe țărmul mării tot atât de numeroși vor fi urmașii lui. Dumnezeu va avea o recoltă bogată și totul va fi grâu, fără nicio urmă de neghină/buruiană.

Fie ca în aceste zile și luni de încercări Dumnezeu să ne mențină, să ne dăruiască har, pricepere și înțelepciune, și îndeosebi să luăm în serios pregătirea noastră pentru ziua revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Să spunem acest lucru încă o dată. Așa cum Domnul nostru a spus ucenicilor atunci: „*Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi*” tot așa și fratele Branham a fost trimis. Și o spun cu toată smerenia, El mi-a dat însărcinarea, zicându-mi: „Robul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va încheia curând. Te voi trimite în alte orașe ca să propovăduiești Cuvântul Meu”. Voi toți cunoașteți mărturia mea. Eu am făcut acest lucru în toți anii trecuți. Timp de peste o jumătate de secol am purtat mesajul pe întregul pământ. Va fi o recoltă bogată, o gloată mare va avea parte de răpire.

Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze în această zi pe întregul pământ. Încă o dată Îi mulțumim lui Dumnezeu și fraților noștri care se îngrijesc de partea tehnică, ca întreaga lume să poată asculta. Le mulțumim traducătorilor noștri care pretutindeni dau mai departe ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu. Suntem mulțumitori pentru toți frații și surorile de pe întregul pământ care cred și trăiesc pregătirea lor pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului. Domnului și Răscumpărătorului nostru Îi aducem mulțumire în vecii vecilor. Amin.

Ne rugăm. Doamne Dumnezeule atotputernic, Îți mulțumesc din inimă că noi trăim acum, că Tu ne-ai descoperit Cuvântul Tău, Numele Tău, planul Tău de mântuire și noi suntem într-o legătură cu Tine. Tu ai încheiat cu noi un legământ veșnic, ai pus Sângele legământului pe chivotul legământului. Sângele vorbește pentru noi, iar noi Îți mulțumim pentru aceasta.

Iubite Domn și Răscumpărător, binecuvântează gloata Ta răscumpărată prin Sânge, pe întregul pământ, în toate popoarele, limbile și națiunile, de la răsăritul la apusul soarelui. Doamne, fii lăudat! Numele Domnului fie lăudat! Fie ca toate popoarele să spună un «Da» acestui legământ pe care Tu l-ai încheiat cu noi. Fie ca ei, ca Mireasă, să fie în legătură cu Tine, Mirele ceresc. Îți mulțumesc pentru Sângele noului legământ, Îți mulțumesc pentru scumpul și sfântul Tău Cuvânt și pentru făgăduințele pe care ni le-ai dăruit. Îți mulțumesc frumos în Numele sfânt al lui Isus. Amin.